

højt. Den mindste Indtægt, der kan bestattes, 800 Kr., vil efter dette Forslag blive bestattet med 4 Kr.; jeg tror i det hele, at det er for meget, at den mindste Stat er 4 Kr. Jeg skal ikke opholde mig videre derved; men det forekommer mig, at de, der staa med en Indtægt af 800 Kr., maa døje nok med at komme igennem, og have de tilligemed Familie, navnlig hvis de have flere Børn, forekommer det mig, at det da vil være temmelig urimeligt at forlange en Stat af 4 Kr. af dem. Jeg vilde, som sagt, have ønsket, at de smaa Indtægter vare foreslaaede mindre beskattede. — En anden Bemærkning finder jeg Anledning til at gøre til Forslaget, og det er den, at det forekommer mig nok, at man kunde lade fuld Skat indtræde ved en langt lavere Indtægt end 100,000 Kr. En Indtægt af en Snes Tusinde Kr. eller noget lignende, maaske endogsaa en lavere Indtægt, mener jeg, at der nok kan være Grund til at sætte i fuld Skat. Endvidere er der, hvad ogsaa de ærede Forslagsstillere have haft en Følelse af, den uheldige Omstændighed med at beregne Skatten paa den Maade, at man mulig faar enten for meget eller for lidt, at man ikke træffer omtrent det Beløb, man har Brug for. For at afværge det foreslaar det ærede Medlem, at hvis man kommer til et større Beløb, end Kommunen har Brug for, skulle alle Ansættelserne nedfattes med en vis Procent, og omvendt hvis man fik for lidt, skulde der yderligere paalægges en vis Procent. Efter min Mening kunde man komme ud over dette paa en anden Maade. Jeg mener, at det i saa Henseende var heldigere, om man var gaaet en anden Vej, s. Eks. at lade det stigende Skatteprincip indtræde ved Skatteværdiernes Ansættelse, altsaa ved Skatteindtægternes Ansættelse, og lade det stigende Skatteprincip fremtræde som Portionens eller Takstens Ansættelse ved de forskellige Skatteværdier, saaledes at de mindste Skatteværdier bestattes med en Portion for hundrede eller, hvis man ikke vil det, de større Skatteværdier bestattes med et større Antal Portioner pr. hundrede. Jeg kender adskillige Kommuner, hvor man har bragt dette Princip i Anvendelse i over 20 Aar, saaledes at man træffer Forholdet ved Ansættelsen af Portioner, en stigende Skala, der, som sagt, rækker adskilligt videre end det foreliggende Forslag. For øvrigt ser jeg paa det foreliggende Forslag saaledes, at den Tanke, som er udtrykt deri, er rimelig og retfærdig, og jeg finder Tanken deri udtrykt meget moderat. Naar jeg stemmer for dette Forslag, er det ikke just, fordi jeg

tænker mig Loven vedtagen nøjagtig i den Form, som Forslaget har her, men ved min Afstemning giver jeg til Rende, at jeg tiltræder den Tanke, der er udtrykt i det foreliggende Forslag.

J. Pedersen: Endringsforslaget, som er stillet af den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Møgen) kan jeg for mit Vedkommende tiltræde. Jeg skønner ikke, at der kan være noget at indvende imod de Begrænsninger, som det ærede Medlem foreslaar, saa vel med Hensyn til Skattens Størrelse som ogsaa med Hensyn til Tiden for Lovens Gyldighed. Navnlig det sidste sætter jeg ikke ringe Pris paa, at dette Emne kan blive taget op igen til ny Behandling efter Forløbet af den Tid, der er foreslaaet, og jeg gør det blandt andet af den Grund, at jeg tænker mig, at man muligvis til den Tid kan komme til en Reform i dette Forhold, der noget mere nærmer sig til det Forslag, som er stillet af den 5te og 6te Landstingsmand for København. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem, der nu satte sig, i at den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag, er i og for sig rigtig og maa billiges. Er den Sætning sand, at Skattebyrden, for at være paa en Maade retfærdig, skal saa meget som muligt staa i passende Forhold til Skatteevnen, kan man jo ikke komme bort fra, at den, der har en lille Indtægt, ikke saa godt kan svare den samme Procent af denne Indtægt i Skat som den, der har en meget betydelig Indtægt. Princippet er altsaa rigtigt. Naar jeg desuagtet paa det nuværende Tidspunkt ikke agter at stemme i denne Sag, hverken for eller imod, er det, fordi jeg skønner, at saaledes som denne Sag er forberedt, vil der efter al Sandsynlighed ikke kunne komme noget praktisk Resultat deraf for Øjeblikket. Det er den ene Grund, og den anden Grund er den, at det forekommer ogsaa mig, at selve Skalaen, som den her er stillet op, dog trænger til en hel Del nøjere Overvejelse, førend man kan give den sin Stemme som Endringsforslag. Det ærede Medlem, som nu talte, havde jo adskillige Indvendinger at gøre. Det ærede Medlems Endringer vare mere demokratiske end det foreliggende Endringsforslag, og jeg giver ham Ret i, at der kunde være Grund til at gøre Indvendinger i den Retning, han gjorde, baade paa den ene og anden Maade, men Hovedsagen for mig er det, at jeg har megen Interesse for praktisk Politik, men jeg har ikke megen Interesse for Forslag, som stilles op, som jo i og for sig kunne hvile paa en rigtig Tanke, og som kunne tage sig ganske kønt ud, men om hvilke jeg er paa det rene